

luži něřromaſ, by na toleni padnuſ a woſch-
zojſku ſemju hupoſchſaſ. Tak paſ chwataſcho
a gnaſcho do goſczenſa a Pětko ſ nim.

Wot tam hupoſſa muža ſ ſwojomu
nanu, ab jomu groniſ, aſ jo něcht pſchijěſ,
ſeňž jomu powěſczi wot jogo ſyna pſchiſaſo;
a potom, aſ jo ſe jogo ſyn ſam do Ham-
burga roſchiſ; a na ſlědku: aſ jo ten ſłowěſ
jogo ſyn ſam! To znyſaſcho Robinson
togodla, aby jogo nan ſe tak wělgin něſlěkaſ.

Wko běſcho jogo nan na jogo pſchiženě
taſ pſchigotowany, žěſcho Robinson po gaſach
a gaſach, jomu hyſchczi deře ſnatych, ſ ſnomu,
a dyž běſcho tam, hoboynie nana ſ hobyma
rukoma. — „Dch, moj nan!“ — „Dch,
moj ſyn!“ — to běſcho ſchyſno, zož mo-
žaſchtej hugroniſch. Hobej tam ſtojaſchtej
a ſe žaržaſchtej a pſakaſchtej.

Pětko ſtojaſcho podla a niewěžeſcho, zo
dej; won glědaſcho a poſſuchaſcho, ale
niewižeſcho a něſſyſchaſcho niž; won běſcho
kaž pogluſchony.

Skoro ſe po zeſem měſcže wot Robin-
ſona powědaſcho. Schyſne ſchěchu jogo
wižeſch; ſchyſne ſchěchu jogo žiwne naſgo-
neſa ſ jogo huſt' ſlyſchaſch. Dom jogo
nana běſcho wot žajtſchego aſ do wjazora
poſno luži, a Robinson dejaſcho zeſy žen
hulizowaſch. Pſchi ſwojom hulizowaſu
groni won teſ nanam a maſcheſam: Wy
ſtarejſche, maſcholi waſche žiſchi lubo, ga
pſchihuzcžo jich ſazaſa ſ bogabojaſnemu,
nuchternemu a žěſabnemu žyweſu. — A
běchuli žiſchi pſchipodla, ſ tym žaſcho won:
Dube žiſchetſa, poſſuchaſcho waſchym hu-
zabniſam; huſniſcho pilně, zož jan nahuſnuſch